

Η ηγεμονία στην Ευρώπη παίζεται στην Ουκρανία

- **ΑΝΔΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ ΜΑΚΗΣ**

Την ενότητα της ΕΕ σε ότι αφορά τη στήριξη της Ουκρανίας θα επιδιώξουν να επιβεβαιώσουν την Παρασκευή 15 Μαρτίου σε μια τριμερή συνάντηση ο Γάλλος πρόεδρος Εμανουέλ Μακρόν, ο Γερμανός καγκελάριος Όλαφ Σολτς και ο Πολωνός πρωθυπουργός Ντόναλντ Τουσκ και κυρίως να απαντήσουν έμμεσα στον Ρώσο πρόεδρο Βλαντιμίρ Πούτιν διαβεβαιώνοντάς τον ότι δεν σκοπεύουν να ενταχθούν σε ενέργειες που θα μπορούσαν να απειλήσουν την ύπαρξη του ρωσικού κράτους και να ενεργοποιήσουν το πυρηνικό οπλοστάσιο της χώρας του.

Ο Μακρόν έχει κάνει ήδη ένα βήμα πίσω με την αναβολή για τρίτη φορά της επίσκεψής του στο Κίεβο, κάτι, που θα γίνει ίσως μετά την συνεννόηση των τριών, μάλλον για να συμβουλευτεί τον Ζελένσκι ότι είναι προτιμότερο να συνθηκολογήσει σε περιβάλλον Μπάιντεν, παρά σε περιβάλλον Τραμπ.

Όλες αυτές οι εξελίξεις δεν απομειώνουν την αξία της αναζήτησης της “αιτίας για τους λεονταρισμούς Μακρόν» κατά της Ρωσίας”. Η αναζήτηση είναι εύλογη σε μια Ευρώπη που οι λαοί της δεν έχουν την παραμικρή διάθεση να πολεμήσουν, όπως άλλωστε και το ΝΑΤΟ αυτό καθαυτό. Ο Γιώργος Βενέτης έδωσε [εξαιρετικές απαντήσεις](#), αφού προσπέρασε την διαχείριση εσωτερικών προβλημάτων (αγρότες κλπ) και το σενάριο της διεκδίκησης εκτάκτως λόγω πολεμικών συνθηκών τρίτης θητείας το 2027 από τον Μακρόν, καταλήγει στο πιθανότερο συμπέρασμα που είναι «να θέσει κάποια όρια στις πολεμικές επιχειρήσεις» της Ρωσίας που περιλαμβάνουν τη δυνατότητα να πάρουν την Οδησό και από εκεί δια της Υπερδνειστερίας τη Μολδαβία.

Αυτό είναι το πλέον σαφές συμπέρασμα που προκύπτει από μια λογική ανάλυση του στρατιωτικο-διπλωματικού πεδίου και προφανώς το συνυπογράφουμε από την πλευρά μας. Μάλιστα το συμπέρασμα ενισχύεται από την διευκρίνιση πως η άμεση γαλλική εμπλοκή θα συμβεί αν απειληθεί η Οδησός και το Κίεβο. Από την άλλη, όμως, ο Γενικός Γραμματέας του ΝΑΤΟ Γενς Στόλτενμπεργκ επανέλαβε για πολλοστή φορά πως το Οργανισμός δεν

πρόκειται να στείλει στρατεύματα στην Ουκρανία και πως ο Γάλλος πρόεδρος πρέπει να διαβουλευεται μαζί μας, διότι αν συγκροτηθεί μια ομάδα μελών που

Υποκρισία! Ο υπουργός Εξωτερικών της Πολωνίας Ραντοσλάβ Σικόρσκι δήλωσε πρόσφατα ότι δυνάμεις του ΝΑΤΟ έχουν αναπτυχθεί στην Ουκρανία. Τα στρατεύματα που εστάλησαν δεν έχουν σκοπό να εμπλακούν άμεσα σε μάχη μαζί με τις ουκρανικές δυνάμεις, αλλά λειτουργούν ως εκπαιδευτές στη χρήση δυτικού εξοπλισμού. Πάντως, ακόμη και η συμπλέουσα με τη Γαλλία Πολωνία, διαβεβαίωσε πως δεν πρόκειται να στείλει στρατιώτες της στην Ουκρανία ούτε για εκπαιδευτικούς σκοπούς. Πάντως, το βέβαιο είναι ότι νατοϊκοί “εθελοντές” βρίσκονται στο ουκρανικό έδαφος.

Το τρίγωνο Γαλλία-Γερμανία-Ουκρανία

Το ερώτημα όμως παραμένει, γιατί ο Μακρόν δεν αναφέρεται σε τεχνική στήριξη, αλλά σε μάχιμα στρατεύματα. Γιατί λοιπόν ο ευρωπαϊστής Μακρόν έχει ανέβει στα κάγκελα; Φοβάται την οριστικοποίηση της αμερικανικής αποχής με την έλευση Τραμπ; Ή μήπως την θέλει; Και γιατί; Σε καμία περίπτωση απαντήσεις σε αυτά τα ερωτήματα δεν μπορούν παρά να παραμείνουν στο επίπεδο της δημιουργικής ανάλυσης. Εμείς εδώ θα αποτολμήσουμε υπό το πρίσμα μιας πιο μακροϊστορικής προσέγγισης να διερευνήσουμε τα μεταφυσικά κίνητρα που διαπερνούν το σώμα της Ιστορίας...

Παρίσι και Λονδίνο έχουν αντιληφθεί σαφώς και πλήρως ότι το Βερολίνο εκμεταλλεύεται: Πρώτον, τη ρωσική εισβολή στην Ουκρανία για να επανεξοπλιστεί η Γερμανία (ακόμη και με πυρηνικά) με ύποπτους πολιτικούς στόχους. Δεύτερον, τις οικονομικές και εσωτερικές αδυναμίες των ΗΠΑ για να τις υποκαταστήσει σταδιακά στο ευρωπαϊκό σκέλος του ΝΑΤΟ. Τρίτον, διαφοροποιείται – παρά την αντιρωσική ρητορική – από τους άλλους δυτικούς κρατώντας μια “νηφάλια” στάση έναντι της Μόσχας για μελλοντική εξαργύρωση. Είναι πια τόσες πολλές οι ενδείξεις πως στο ουκρανικό μέτωπο παίζεται η ηγεσία της Ευρώπης, χωρίς να αποκλείεται όπως συχνά έχουμε επισημάνει και η διάσπαση της.

Προφανώς, ο Σολτς αντιλαμβάνεται ότι έχει μείνει πίσω και Βρετανία-Γαλλία έχουν προβάδισμα στο Ουκρανικό και στα ασύμμετρα περιφερειακά ζητήματα που αυτό έχει ανοίξει. Γι' αυτό και σκληραίνει τη στάση του. Πρώτον, έκοψε τη Γερμανίδα “γερακίνα” Ούρσουλα φον ντερ Λάιεν από την διεκδίκηση της Γενικής Γραμματείας του ΝΑΤΟ, επειδή στη μεταπολεμική φάση δεν θα είχε την αρμόζουσα για τα γερμανικά συμφέροντα ευελιξία.

Δεύτερον, δεν δίνει τους βαλλιστικούς πυραύλους ακριβείας [Taurus](#) ώστε αφ' ενός να αποφευχθεί να πληγεί ρωσικό έδαφος από γερμανικά όπλα, αφ' ετέρου να μην χρειαστεί Γερμανοί ειδικοί να μεταβούν στην Ουκρανία για τους λειτουργήσουν, καθώς και η Γερμανία δεν σκοπεύει να εμπλακεί στον πόλεμο. Θέση με την οποία συμφωνεί η γερμανική κοινή γνώμη και η οποία ενισχύθηκε από τη ρωσική διαρροή της υποκλαπείσας συζήτησης ανώτερων Γερμανών στρατιωτικών για την καταστροφή της γέφυρας του Κερτς με Taurus.

Στο μεταξύ η γερμανική βιομηχανία δουλεύει στο φουλ για να εξάγει πυρομαχικά στην Ουκρανία, ετοιμάζει εργοστάσιο παραγωγής μέσα στην Ουκρανία και γενικά μέσω της συνολικής βοήθειας ελπίζει σε κρίσιμο ρόλο για τη μεταπολεμική ανασυγκρότηση της χώρας που απαιτεί ένα τρισεκατομμύριο δολάρια... Σημειωτέον ότι το 2% του ΑΕΠ που απαιτεί το ΝΑΤΟ για αμυντικές δαπάνες – φέτος που δεν έχει Τραμπ – δύσκολα θα το ικανοποιήσει λόγω των γνωστών δημοσιονομικών προβλημάτων.

Τρίτον, τέλος, ο Σολτς όπου βρεθεί κι όπου σταθεί τονίζει ότι θέλει την ειρήνη και πως δεν πρόκειται να πάνε Γερμανοί στρατιωτικοί να πολεμήσουν στην Ουκρανία, αντίθετα “κάρφωσε” κυριολεκτικά τους Αγγλογάλλους ότι έχουν στρατιωτικούς στην Ουκρανία για τον έλεγχο στόχων, γεγονός που έκανε έξαλλο το Λονδίνο. Το Παρίσι δεν γκρίνιαξε ιδιαίτερα φανερά, γιατί ως γνωστόν πριν λίγες εβδομάδες οι Ρώσοι είχαν αποκαλύψει πως κατάστρεψαν το αρχηγείο Γάλλων εθελοντών με πυραυλική επίθεση ακριβείας που είχε αποτέλεσμα τον θάνατο 60 λεγεωνάριων και 20 τραυματιών...

Χαζός ο Μακρόν ή παίζει καραμπόλες;

Ο ευρωπαϊστής Μακρόν ξέρει πολύ καλά ότι πίσω από την άρνηση του Βερολίνου σε κάθε πρότασή του για την αυτονόμηση της Ευρώπης κρύβεται η εμμονή της Γερμανίας να αποφύγει θεσμικούς καταναγκασμούς που θα περιορίζουν τα πλεονεκτήματά της (αντικοινοτικά πλεονάσματα, χρηματοδοτικά πλεονεκτήματα, επιβολή κανονισμών κλπ) και κυρίως τη δυνατότητά της να υπαγορεύει πολιτική στην ΕΕ. Το Βερολίνο αρνείται πεισματικά την έκδοση κοινού χρέους για την αμυντική αυτοτέλεια της Ένωσης. Το είπε έμμεσα ο αναλυτής του ινστιτούτου IFO Μαρσέλ Σχλέπερ στα ΝΕΑ (9-10/3): η ενίσχυση της ευρωπαϊκής άμυνας προϋποθέτει τη δημιουργία δημοσιονομικού χώρου από τις κυβερνήσεις των κρατών, ειδικά όσων οι κοινωνικές δαπάνες είναι πλέον στο 30% του ΑΕΠ...

Ο Μακρόν θα κάνει ότι χρειαστεί ώστε η Γαλλία να μη χάσει από το Βερολίνο του στρατιωτικό της πλεονέκτημα, όπως συνέβη στο πεδίο της οικονομίας με αποτέλεσμα η Γερμανία να επιβληθεί στην Ευρώπη. Στη θέση αυτή ο Μακρόν έχει επίσης το Λονδίνο στο πλευρό του με το οποίο είναι σε συνεχή συνεννόηση. Γι' αυτό θα επιδιώξουν επί του πεδίου να λάβουν στρατηγικές θέσεις έναντι του Βερολίνου, εκμεταλλευόμενοι την αδυναμία του Βερολίνου να αναλάβει στρατιωτική δράση εκτός ΝΑΤΟ.

Η Υπερδνειστερία, η Μολδαβία και ως εκ τούτου η Ρουμανία είναι το νέο πεδίο που αρχίζει να ενεργοποιείται στη “μεγάλη σκακιέρα”. Ήδη οι Γάλλοι είναι στη Ρουμανία, ενώ πρόσφατα ο Μακρόν υπέγραψε ευρεία συμφωνία στρατιωτικής συνεργασίας με την πρόεδρο της Μολδαβίας Μάγια Σαντού και συμβάσεις προμήθειας όπλων και εκπαίδευσης.

Είναι σαφές ότι η Ευρώπη δεν πρόκειται να τα χαλάσει με την Ρωσία. Όμως, ο Μακρόν δεν θέλει μετά τον τερματισμό του πολέμου μια συμφωνία ΗΠΑ-Ρωσίας αλλά Μάλτα με την Ευρώπη απύουσα. Ο Μακρόν θέλει να είναι αυτός που θα διαπραγματευτεί με τη Ρωσία ένα πλαίσιο ευρω-ρωσικής ασφάλειας. Αν το πετύχει θα έχει ταυτόχρονα βάλει και το Βερολίνο στη θέση του.-

<https://slpress.gr/diethni/i-igemonia-stin-evropi-paizetai-stin-oukrania/>